

Angol- k ézm qves szakt ábor - 6.bc

ptdemeter, 2016. augusztus 30.

Nyelvi t áborunkat a Nógrád-megyei Szanda közs égben szerveztük meg. A falu a Cserhát gyönyörű lankái között fekszik, s egyben 545m magasságú a Cserhát legmagasabb pontja. Ezt az utolsó napon tett kirándulás is jól bizonyította, hisz csodálatos kilátást árult elénk a város romjait megmászva.

De kezdjük az elejét. A két hatodik osztályból 23 főt áborozott együtt, sajnos idén is volt olyan kisgyerek, aki betegség vagy egyéb elfoglaltság miatt nem tudott velünk tartani. Az együtt töltött négy nap változatos programokkal telt. A gyerekek három csoportban, forgószínpadszerűen vettek részt a kézműves és a két angol foglalkozáson. Természetesen a szabadidőben volt alkalom kötetlen játékra, focira.

A megérkezés után röviden a falusi életéről indultunk, megcsodálva a jellegzetes szoknyás palóc házakat, melyek némelyike még az 1800-as évek végén épült. A domboldalban állt pincesor szintén érdekelt a maga nemében. Láttunk kiscsikot is, aminek sokan megörültek.

Már az első nap is voltak nyelvi foglalkozások. Bejártunk a színpadra, testrészekkel kapcsolatos angol szavakkal kísérve, míg Kati nével a közelmúlt olimpiái volt a téma. Mindeközben az éppen Réka nével kézműveskedtünk meggy-mag-párnát varrtak. Még az első nap programja volt a helyi Vadászmuzeum megtekintése, illetve János bácsi eladásának meghallgatása.

Kedden reggeli után folytattuk az első napot, továbbá látva a gyerekek színeit, illetve kvíz és szövegértési feladatok segítségével az olimpiai játékokkal kapcsolatos ismereteit. Délután a közeli Terény falucskába sétáltunk át, amely a színhagyomány szerint Szentgyörgyi Albert szülőhelye. Számunkra azonban nem a C vitamin állt a középnapban, hanem a sajt íz és illata. A majd két órási foglalkozás során vághattuk és ízhettük a sajtútját a tejbeoltástól kezdve a formázásig. Kóstolhattunk nyers tejet, sajtot és természetesen már érett sajtot is.

Vacsora után még egy érdekes programra került sor: a közeli méhészetben a méhek életéről, a méhészt és rejtelmeiről hallottunk eladásokat, pergetéssel, méhek oltásával egybekötve. Örömeinkre mindkét helyen dicséretet kaptak a gyerekek jó magaviseletük miatt, aminek mi, tanárok, igencsak örülünk.

Szerdai programunkat az időjárás kicsit átírta ugyan (nagy eső volt az éjjel), de nem maradtak üresen se a fejek, se a

kezek: Ez úttal az angolozás mellett új ászkodtunk, valamint filcből baglyocskát készítettünk. Uzsonnára szintén János bácsiék vendégei voltunk, ahol is a kóstolás mellett a kenyérlángos készítés és ének rejtelseit is megismerhettünk.

Este már az utolsó nap programját tervezgettük és nagyon reméltük, hogy az elmúlt események nap kitart és meg tudjuk mészni Szanda várát. Szerencsénk volt. Napsütötte, de nem túl meleg napra virradtunk, így az összepakolás után a hegynek vettük az irányt. Menetközben számos állatnyomát láttuk a sárban: Qzét, nyestét, vaddisznót. Csemegéztünk a gyalogút melletti szedresben, majd az utolsó meredek szakasz után felkapaszkodtunk az egykori vár megmaradt romjaihoz. Gyönyörű látványt árult elénk, megérte a fáradtságot!

Hazafelé még dagasztottunk egy kis sárat, majd a jóízű ebéd után a buszra várva még kicsit társasoztunk, közműveskedtünk.

Tartalmas n égy napot töltöttünk egy úttal, mely remélhetően mindenkinek adott valami újat, szépet, felejthetlent. Köszönhetjük a közreműködő pedagógusoknak: Nagy Beátának és Wenzel Róbertnek.

Ráczné Schanda Katalin táborvezető